

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Ḥamishah ḥumshe Torah

‘im 3 targumim ... pe. Rashi, u-ferush Rashbam u-ferush Mikhlal yofi min
R. Shelomoh ben Melekh u-ferush Be’er reḥovot ‘al diḳduḳe Rashi ...
ve-Sefer ha-Ḥinukh me-Rabenu Aharon ha-Levi be-sof kol ḥeleḳ

Sefer Devarim

Shelomoh ben Yitshaḳ

Frankfurt de-Oder, 544 [1783 oder 1784]

א

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-9976

והדס על-מזבח יהוה אלהיך ובס-ובחייך
 ישפך על-מזבח יהוה אלהיך והבשר
 תאכל : כח שמור ושמעת את כל הדברים
 ה' האלה אשר אנכי מצוך למען ייטב לך
 ולבניך אחריך עד-עולם כי תעשה הטוב
 שלישי והישר בעיני יהוה אלהיך : ס
 כט כי-יכרית יהוה אלהיך את-הגוים
 אשר אתה בא-שמה להשת אותם מפניך
 וירשת אתם וישבת בארצם : ל השמר
 לך פן-תנקש אחריהם אחרי השמדם
 מפניך ופן-תדרש לאלהיהם לאמר אי-כרה
 יעבדו הגוים האלה את-אלהיהם ואעשה-ה
 כן נס-אני : לא לא-תעשה כן ליהוה
 אלהיך כי כל-תועבת יהוה אשר שגא עשו
 לאלהיהם כי גם את-בניהם ואת-בנותיהם
 י' ישרפו באש לאלהיהם : א את בר-
 הדבר אשר אנכי מצוך אתכם אתו תשמרו
 ה' ואת-העשות לא-תסוף עליו ולא תגרע ממנו :
 פ ב כי-יקום בקרבך נביא או חלם
 היום ונתן אליך אות או מופת : ג ובי-
 האות והמופת אשר-דבר אליך לאמר
 נלכה אחרי אלהים אחרים אשר לא-ידעתם
 כעשה הגוי ויגעבדם : ד לא תשמע אל-דברי הנביא
 ההוא

על-מזבחא דיי אלהך ובסרא תיכור :
 כח טר ותקביל ית בל-פתגמאי האלין
 דאנא מפסיד-לך בריד דייטב לך ולבניך
 בתרך עד-עלם ארי תעביד דתקין ודקשה
 קדם יי אלהך : כט ארי-ישיצי יי אלהך
 ית-עממנא דאת עליל לתמן למירת יתהון
 מן-קדמך ומירת יתהון ותחב בארעהון :
 ל אסתמר לך דלמא-תתקל בתריהון
 בתר דישמיצון מן-קדמך ודלמא-תתבע
 לטעותהון למימר איכדין פלחין עממנא
 האלין ית-טעותהון ואעביד-כן אף-אנא :
 לא לא-תעביד בן-קדם יי אלהך ארי
 כל-דמרחק קדם יי דסי עבדין לטעותהון
 ארי אף ית-בניהון וית-בנותהון מוקדין
 בנורא לטעותהון : א ית-בל-פתגמא
 דאנא מפסיד יתכון יתיה תטרון למעבד
 לא-תוספון עלוהי ולא תמגעון מניה :
 ב ארי-יקום ביגד נביא או חלים חלמא
 ויתן לך את או מופתא : ג וייתי ארתא
 ומופתא דמליד עמך למימר נהך בבתר
 טעות עממנא דלא-ידעתנין ונפלחינון :
 ד לא תקביל לפתגמי נביא ההוא או
 לחלים חלמא ההוא ארי מגסי יי אלהכון
 יתכון

דשי

עולותיך . אם עולות הם תן הבשר והדס על גבי המזבח ואם זכמי שלמים הם דם זבחין ישפך על המזבח תחלה ואחר כך והבשר תאכל :
 (ספרי) עוד דרשו הכותיב רק קדשיך כל ללמד על הקדשים שחובב לארץ וללמד על המעשרות ועל ולדות קדשים שיקריבו :
 (כח) שמור . וזו אכזה שאלה צריך לשמרה כשעך שכל תשכה כענין שחומר (משלי כב) כי נעים כי תשמרם כשעך ואם שניתה
 אשמה שתשחית ותקיים (ספרי) הא כל שאיל כלל משנה איתו כלל מעשה : את כל הדברים . (שם) שיהא חביבה עליך וזוהי קלה
 כענין שמורה : הטוב . בענין השמים : והישר . בענין הדם : (ל) פן הנקש . אונקלוס תרגם לשון נוקש ואי חומר שלא
 עש לדקדק כלשון שלא מנינו מ"ן כלשון וקש ואפילו לישוד הנוסל ממנו אבל כלשון טירף וקשקוש מנינו מ"ן (רגילה) וארככותיה דאלגה
 נקטן

מדיקא בני אלהך ובשרא אהבשר למיכיל : כח טורו נקבירו עת כל שתגמיה דאנא מפקיד לכון מן בגלל
 הנישב לכון ולגמיון בתריכון עד עלקא ארום מעברו דמקו בשר קדם : אלהכון : כט ארום ושיצי :
 אלהכון עממיא דאתו עלדין לחסון למרכיהון מן קדמיכון ותבת יתהו ורעסב בארעהו : ל אסתמרו
 לכון דלקא תירוקלוו בטר טענותהון מן בטר דנשיצינו מן קדמיכון או דלקא תתצעו לטענותהון למימר היכרון
 פלחין עממיא האליו לטענותהון ונעמיד קדו איה אמן : לא לא מעברו פולחניא קדו לן אלהכון ארום
 כל דמבוק : דמי עקדו לטענותהון ארום איה עת בגיהו עת בגיהו בפתין ומקדו בגיהו לטענותהון :
 א עת כל שתגמיה דאנא מפקיד יתכון ירניה תטרון למעבד לא תוספו עליו ולא תבצרו מניה :
 ב ארום יקום בגמיון נבי שקרא או מרי חלים דלקא דדגותא ותו לכון את או תמא : ג וייתי אתא
 או תמא דמליל עמכון למימר נמך בטר טענות עממיא דלא חביטנתו ונגמלו קדמיהון : ד לא תקבליו

לפתגמו

רשי

קקשן ואף זה אנו אומר כן תנקש אחריהם פן תטרף אחריהם להיות כרוך אחר מעשיהם וכן (תתלים קט) ינקש משה לכל אשר לו מקלל
 את הרשע להיות עליו כוסיס רעים ויהיו נחורין ומתקשין אחר מעונו (ד) : אהרי השמורם מפניך : אחר שתראה שאמירם
 מפניך יסלך לתת לה מפני מה נשמרו אלו מפני מעשיהם וקולקלים שבידיהם אף אתה לא תעשה כן שלא יבואו אחרים וישמידך : איכרה
 יעברו : לפי שלא נעש על עבודת אלילים אלא על זכות וקטור וכסוף והשתחאה כמו שכתוב (שמות כב) בלתי לה לכדו דברים
 בניגשים לנבוכד נאלמדך כלן שאם ררעה של עבודת אלילים לעבודה דכר אחר כגון פוגר לפגור וזרק חסן למרקוליס והיא עבודתו וחייה
 אכל זכור וקטור וכסוף והשתחאה חפלו של עבודת אלילים : (לא) כיגם את בניהם : גם לרכות את אביו ניהם ואמתיים אמר רבין עקרב
 חמי רחיתו ככרו שכתו לחסו לפני כלכו ואכלו : (א) את כל הרבר : קלה כאמורה : השמרון לעשות : לית לא תעשה על
 עשה האמורים בפרשה שכל השמר לזקן לא תעשה הוא אלא שאין לוקין על השמר של עשה : לא תוסיף עליו : (ספרי) חמשה טוטפות
 חמשה מינין בלולב ארבע ברכות לברכת כהנים : (ב) ונתן אליך אות : כשמים כענין טאמר כנדעון (שופטים) ועשית
 עמדי אות ואומר יהי כא חורב על הג' וגו' : או כופת : כארץ (ס"א) ונתן אליך אות כשמים דכתיב והיו לאותות ולמועדים : או
 כופת : כארץ דכתיב אם עליהם על הגויה לכרה ועל כל הארץ מורב) : אע"פ כן לא תשעעלו ואל"ת מפני מה כותב לוקה"ה מנושלה
 לעשות

באר רחובות דקדוקי רשי

חירון) הורכתי להאריך כדי להבין ולהאזין היטב דברי רש"י : (ג) האונקלים נותרם על מלת פן תנקש דלמא תתקל
 כינו בין מוקש (כל"א שטרו חלון) וקאמר רש"י עליו שלא חש לדקדק בלשון וכו' ורצה לומר אף דמלכו לפעמינו"ן כתחילה להיותה
 מופלת כמו בשורש גנה כיוצא אכן במלת מוקש הוא השורש יקש היו"ד בתחילה ולא בגו"ן ודעת רש"י כמו שהזכיר חלקים כשרשיהם כן
 כן גם בחלקים כביאוריהם ויהיה שורש נקש מורה ענין סירוף וקשקוש, ושורש יקש מורה ענין תקלה ומכשול : אכן לדעת המדקדקים
 אף שהן בחלקים כשרשיהם מכל מקום ענינם ענין אחד והיינו ענין תקלה ומכשול ואם כן לדידהו תירגם האונקלוס שפיר :
 (ד) הוצרכה לדעת דלפי פשוטו שרש אקה והיינו ענין רצון ולשון ולא אבה"ה אלהיך לשמוע אל כל גנס (לא רואקה דוא זאלשט
 כיט וועלן לו איה) : בעבור דמלכו כשורש אבה כלשוני עתיד תחשר האל"ף כמו בני חס
 יפתוך משאים אל תקה ואם כן קשה לרש"י הו' למכתב גנס כאלן בחסרון האל"ף כזאל תקה אלא כודאי יתן לידרש התי"ו סימן העתיד
 כאלו היה ערשית : מלשון תלתי לישועתך והוצרך רש"י להוסיף מלת תהא ולכתוב לא תהא תאב לו (דוא זאלשט ניט
 לושטין

רשב

(כס) כיוכרית ה' מפניך מוסס על כיוכר' : (ב) פן תנקש כחיינקס מזה דל לא חקשן : לא תטלטל לנוע ולנווד ולרכוב אחריהם :
 (ג) וכל האות והמופת שידעו עתידות ע"י רוח טומאה ותרפים ואזכודעונים : (ד) כי מנסה' וגו' נתן כח ככפסים לדעת
 כנולדות

מכלל יופי

במקץ רחב : (כט) (לרשת אותם) : ענין גירוש
 ושלוח וחכלל כל שהוא קשור עם מס הוא לשון גירוש
 ושלוח ויתכן לפרשו לשון ריושה ויהיה דבוק עם כיוכרית
 לא עם לרשת ויהיה כל בנין הקל בענין ריושה לא יהיה אחד
 מהם לשון גירוש ושלוח : (ל) (פן תגזש) : כמו פן
 'הקש כי נקש וקש ענין אחר :
 יג' (ב) בחרבן : כהובן : (ג) (ויעקב) הראוי כפי
 המנהג העין וההאות הנוספת בפרשה ובא
 העין משאר במקץ חטף והאות הנוספת נקודה במקץ אשט
 הקמץ חטף אשר אחריה : (ד) (וישגם אהבים)
 בחירק

הוא או אל-חולם החלום הוא כי מנסה
 יהנה אלהיכם אתכם לדעת הישכם אהבם
 את-יהנה אלהיכם בכל-לבבכם ובכ-
 נפשכם: ה אחרי יהנה אלהיכם תלכו
 ואתו תיראו ואת-מצותיו תשמרו ובקלו
 תשמעו ואתו תעבדו ובו תדבקו: ו והנביא
 ההוא או חלם החלום ההוא יומת כי דבר-
 סרה על-יהנה אלהיכם המוציא אתכם
 מארץ מצרים והפדך מבית עבדים להקיף
 מן-הדרך אשר צוה יהנה אלהיך ללכת בה
 ובערת הרע מקרבך: ס ז כי יסיתך
 אחיך בן-אשה או-בנה או-בתך או-אשת
 חיקך או רעה אשר נפשך בסתר לאמר
 גללה ונגברה אלתים אחרים אשר לא ידעת
 אתה ואבתיך: ח מאלהי העמים אשר
 סביבתיכם הקרבים אליך או הרחקים ממך
 מקצה הארץ ועד-קצה הארץ: ט לא-
 תאבה לו ולא תשמע אליו ולא תחוס עינך
 עליו ולו-תחמל ולא תבסה עליו: י
 כי הרג תהרגנו ידך תהיה-בו בקראשונה
 להמיתו ונד כל-העם באחרונה: יא וסקלתו
 באבנים ומת כי בקש להדיחך מעל יהנה
 ואלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית
 עבדים: יב וכל-ישראל ישמעו ויראו

ד

טו

מצוה תנ"ו
 הנ"ח תנ"ט
 ת"ס ת"א

יתכון למדע האיתכון רחמין יתיי אלהכון
 בכל-לבכון ובכל-נפשכון: ה ברור
 פולחנא דני אלהכון תהכון ויתיה תתחלון וית
 פקודוהי תטרון ולמימריה תקבלון וקדמוהי
 תפלוהון ובדחלתיה תתקרבון: ו ונביא ההוא
 או חלים חלמא ההוא יתקטיל ארי מליל-
 סטיא על-ידי אלהכון דאפיק יתכון מארעא
 דמצרים ודפרקך מבית עבדותא לאמציותך
 מן-אורחא דפקדך וי אלהך למהר בה ותפלי
 עבדך ביש מבנה: ז ארי ומלכיןך אחוד
 בר-אמך או-ברך או-ברתך או-אתת קומך
 או חברך דנפשך בסתר לא למימר נהר
 ונפלא לטענת עממא דלא ידעת את
 ואבתיך: ח משענת עממא דבסתר ניכון
 דקריבין לך או דרחיקין מנד מסיפי ארעא
 ועד-סיפי ארעא: ט לא-יתבי ליה ולא
 תקביל מפיה ולא-תחוס עינך עלוהי ולא-
 תרחים ולא-תכסי עלוהי: י ארי מקטל
 תקטליגיה ידך תהי-ביה בקדמיתא למקטליה
 ונדא דכל-עמא בבתי-תא: יא ותרגמיגיה
 באבניא וימורת ארי בעא לא-טעיותך
 מדחלתא דני אלהך דאפקך מארעא
 דמצרים מבית עבדותא: יב וכל-ישראל
 ישמעו וידחלון ולא-יוספין למעבר כפתגמא

בישא

ולא

רשי

לעשות אות כי מנסה' אלהיכם אתכם: (ה) ואת מצותיו תשמרו. (ספרו) תורת משה: ובקולו תשמעו. כול
 הנביאים: ואתו תעבדו. כחקדשו: ובו תדבקו. (סוטה י"ד) כדכח כדרכיו גמול חסדים קטור מתיס בקר אולים כמו שעה
 הקב"ה: סרה. דבר המוסר מן העולם שלא היה ולא נברא ולא נישא ולא נדבר כן דיסטו"דורא כלע"ו: והפדך מבית עבדים. (ספרו)
 אפילו אין לו עלין אלא שפדחך דיו: (ו) כי יסיתך. אין הסתה אלא גרוי שנאמר (שמואל א' ב') כי אשה' הסיתך כי אמר"ל
 כלע"ו שמיאולעשות כן: אחין. מאב: או בן-אמך. מאס (קידושין פו): חיקך. סעוככת בחיקך ומקשה כן חקיקר"ל כלע"ו
 וכן

לפתגמי נבי שקרא זהו או מן תלים תילמא ההוא ארום מגשי " אלהכון יתכון למגדוע סאימיון רתמין ית
 אלהכון בכל לבבכון ובכל גפישכון : ה במר פרלקנא ז"י אלהכון תהכון וימיה תתדרון גת פקידוי תגטרון
 וקמיטריה תקבלון וקדמוי תצלון וקבולתיה תתקרבון : ו ויבי שקרא ההוא או תלים תילמא ודגא ביהוה
 יתקטל בפייסא ארום מליל סטייה על " אלהכון דאפיק יתכון מארעא תמצראי ודיפרקכון מבית שעבוד עבדי
 לאטעיה תכון מן ארחה דפקידכון " אלהכון למתלקא בה ותפלו עבדי בישתיה מבניכון : ו ארום

ירושלמי

ארום יסטי יתך אחרך קרא דאמך או ברך או ברך או
 אתקא דבקא עמך :

שבעתי עמטא דבחורניתכון דקריבין לכוון או מן שאר עממא דרחיקין לכוון מן סיפיי ארעא ועד סיפיי ארעא :
 ט ולא היצכון לרהוין ולא תקבלון מניה ולא מוחוס עיניכון עלוי ודא תתחמוין ולא תבסון בטומרא עלוי :
 ארום מקפל תקטליגיה ידיכון יהושטו ביה בשירויא למקטליה ודיהוין דכל עמא בסופא : יא ותאטלון
 ימיה באקנא ארום קעא לאטעיה תכון מדתלחא ז"י אלהך דאפיק יתכון פריקין מארעא דמצרים מבית
 שעבוד עבדיא : יב וכל ישראל ישמעון ויבחרון ולא יוספרון למעבר דפתקא בישא רחין ביניכון :

ארום

רשי

וי (יחזקאל טז) ומיק הארץ מוסד התועה צארן : אשר כנפשיך . זה אכין פירש לך הפתוח את החכיבין לך קולאחרים :
 בסתר . דבר הכתוב כהוה שאין דברי נוסית אלא כמתרוכן שלמה הוא אומר (משלי ז) כנשך כערב יום שאינו לילה ואפלה : אשר לא
 ידעת אתה ואבותיך . דבר זה גנאי גדול הוא לך שאף האומות אין מניחין מה שמסרו להם אבותיהם וזה אומר לך עובד מה שמסרו לך
 אבותיך : (ח) הקרובים אליך או הרחוקים . לפי פרט קרובים ורחוקים אלא כך אומר הכתוב מטבן של קרובים אתה למד טבן של
 רחוקים כשם שאין טעם בקרובים כך אין טעם ברחוקים : מקצה הארץ : (ספרי) וחסה ולכנה וכלא השמים שהן נוהלים וסוף העולם
 ועד סופו : (ט) לא האבכה לו . (שם) לא תהא תאכלו לא תאכסכו לפי שנאמר (ויקרא י"ט) ויהבת לרעך כמוך את זה לא
 תאכס (ה) : ולא חשמוע אליג . כהתחננו על נפשו למחול ללפי שנאמר (שמות כג) עובד תעובד עמולו לא תעובד :
 ולא החוס עינך עליו . לפי ש' (ויקרא יט) לא תעמוד על דם רעך על זה לא תמוס : ולא תחמול . לא תהפוך סוכותו : ולא
 תכסה עליו . אם אתה יודע לו לחסוה אינך רשאי לשתוק : (י) כי הרוג הדרגו . (פ"א חס ילא תכ"ד ופלי התורה לחסוה) ילא ניש"ע
 פ"ט

באר רחובות דקרוק רשי

לשטין לו איהם) : ונזה שכתב עוד לא תאכסכו וכי רזה לומר השתא דקיימין כדרשנוכל לומר גסכן לרחוס מעבין אהבה
 ואורוין ה"א הכתובה כוללת תאבדה אחר הכי"ת ניוחית כאלו היא כתובה בין הא"ל לך והכ"ת ואלו כתיב לא קאבדי (דוא זאלשט עיט
 ליכ האבן איהם) : והא דלא קאמר רש"י כלשון דבר אחר ומסו דתרתני טענת עיניה דהי מנייהו מפקת :
 (ה) אורבכת לדעת כי עיקר לשון הפעיל לשמש על הפעולה הנעשית על ידי שלשה על דרך משל בעמק הלואה הנה המה שלשה נוסים
 המלוה (דער דא מאכט לייחן) והלוה (דער דא אויז לייחט) ועבין ההלוואה (דס געלט דו דער לורה
 נעמט) ומסו דמלת ובעבטת ה"א שטרשה סימן לשון פעיל היא לכתב כתב רש"י על המלה שייך לשון מפעיל (ער מאכט לייחן)
 נקאמר

רשב"ם

לדעת הכולדות לנסות ולזכות ישראל שהתרה בהם לא יביה כך ועשן ומנחש ומכשף וכו' עד תמים תהיה עם ה' אליהן ואם לא יאמינו בע"ז
 היא זכותן : (ו) כי יסיתך . כל עצה שקופה פורעמת קורא הסתה ותסיתני לכלעומגס . אשר הסתה אותו אינא אשתו ויסתהו
 לעלות אל רמות גלעד : (י) כי הרג תהרגנו . (כק"ש אלא הרוג) : ולא

מבלל יופי

בחירקתווד : (ו) כי דבר קרה . חאר בפלס והשהנת מהמנהג : (ובערת) . ענין הכרתה והסרה :
 ורחליתו דאח רצה לומר דבר דברי סרה וענינו העוה (אשרת חיקך) . הוצה לומר השוכבת בחיקך :
 (*) (*) (*)
 ב 20 גי

וְלֹא יִזְכְּרוּ לַעֲשׂוֹת בְּדַבַּר הַרְעֵה הַזֶּה בְּקִרְבְּךָ :
 יג כִּי־תִשְׁמָע בְּאֶתְתָּ עֲרִיד אֲשֶׁר
 יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ לִשְׁבַח שֵׁם לֵאמֹר :
 יד יֵצְאוּ אַנְשִׁים בְּנֵי־בְלִיעַל מִקִּרְבְּךָ
 עִירְחוּ אֶת־יֹשְׁבֵי עִירָם לֵאמֹר גִּלְכָה וְנַעֲבֹדָה
 אֱלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא־יִדְעָתֶם : טו
 וְדַרְשֵׁת וְחִקְרַת וְשָׁאלַת הַיֹּטֵב וְהַרָּע אִמַּת
 לְכֹן הַדָּבָר וַעֲשֵׂתָה הַתּוֹעֵבָה הַזֹּאת בְּקִרְבְּךָ :
 טז הִנֵּה תִכֶּה אֶת־יֹשְׁבֵי הָעִיר הַהוּא לְפִי־
 חֶרֶב הַחֶרֶס אֲתָה וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בָּהּ וְאֶת־
 בְּהֵמָתָה לְפִי־חֶרֶב : יז וְאֶת־כָּל־שְׁלָלָהּ
 תִּקְבֹּץ אֶל־תּוֹךְ רַחֲבֶיהָ וְשָׂרְפָתָהּ בְּאֵשׁ־אֲת־
 הָעִיר וְאֶת־כָּל־שְׁלָלָהּ כָּלִיל לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ
 וְהִיתָה תַל עוֹלָם לֹא־תִבְנֶה עוֹד : יח וְלֹא־
 יִדְבַק בְּיָדְךָ מְאוּמָה מִן־הַחֶרֶס לְמַעַן יֵשׁוּב
 יְהוָה מִחֶרְוֶן אִפּוֹ וְנָתַן לְךָ הַחַמִּים וְרַחֲמָיִם
 וְהִרְבֶּה בְּאֲשֶׁר גִּשְׁבַע לְאַבְרָהָם : יט כִּי
 תִשְׁמָע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמֹר אֶת־כָּל־
 מִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אֲנִי מִצְוֶה הַיּוֹם לַעֲשׂוֹת
 וְהִישָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ : כ א בְּנֵים
 אֲחֵם לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם לֹא תִחַדְדוּ וְלֹא־
 תִשְׁיִמוּ קִרְחָה בֵּין עֵינֵיכֶם לְמַת : ב כִּי
 עִם קְדוֹשׁ אֲתָה לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ וְכָךְ בְּתֵר
 יִהְיֶה לְהִיּוֹת לוֹ לְעַם סִגְלָה מְכֹל הָעַמִּים
 אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הָאָרֶץ : ס ג לֹא תֹאכַל
 כָּל־תּוֹעֵבָה : ד וְאֵת הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר תֹּאכְלוּ

בִּישָׂא הָרִין בִּינָךְ : יג אַרְי תִּשְׁמָע בְּחֶדָּא
 מִקִּרְבְּךָ כִּי אֵלֶיךָ יִדְבִּיב לְךָ לְמַתְּבַּח מִקִּין
 לְמִימָר : יד נִפְקוּ נִכְרִין בְּנֵי־רִשְׁעָא מִבִּינְךָ
 וְאֲשֵׁעִיו יִתְיַחֲבוּ קִרְחָהוֹן לְמִימָר גִּהַר וְנִפְלַח
 לְשַׁנּוּת עִמְמִיא דְלֹא־יִדְעָתוּן : טו וְתִתְבַּע
 וְתִבְדּוּק וְתִשְׂאֵל יֹאחֻת וְהֵא קוֹשְׁטָא בֵּין
 פְּתִנְמָא אֲתַעֲבִידַת תּוֹעֵבָתָא הַזֹּאת בִּינְךָ :
 טז מִמְחָא תִּמְחִי יִתְיַחֲבוּ קִרְחָא הַהִיא
 לְפְתִנְסֵי דְחֶרֶב נִמְר וְתָה וְיִתְכַל דְּבָהּ וְיִתְ
 בְּעִירָה לְפְתִנְסֵי דְחֶרֶב : יז וְיִתְכַל עֲרִידָא
 תִּכְנוּשׁ לְגוּ פְתָאָה וְתִנְקִיד בְּנוֹרָא יִתְקִרְתָּא
 וְיִתְכַל עֲרִידָא גְמִיר קִדְם יי אֱלֹהֶיךָ וְתָה
 תִּלְחָרוּב לְעַלְם לֹא תִתְבְּנֵי עוֹד : יח וְלֹא־
 יִדְבַק בִּינְךָ מִדְעַם מִן־חֶרְמָא בְּדִיל דִּיתוּב יי
 מִתְקוּף רוּגִיָּה וְיִתְחַלֵּךְ רַחֲמִין וִירְחַס עֲלֵךְ
 וְיִסְגִּינְךָ בְּמֵא דְקִים לְאַבְרָהָם : יט אַרְי
 תִּקְבַּל לְמִימָרָא כִּי אֱלֹהֶיךָ לְמִשְׁר יִתְכַל־
 פְּקוּדוּתֵי דְאַנָּא מִפְּקִד לְךָ יִזְמַא דִּין לְמַעֲבַד
 דְכִשְׁר קִדְם יי אֱלֹהֶיךָ : א בֵּין אֲתוּן קִדְם
 יי אֱלֹהֶיכוֹן לֹא תִתְחַמְמוּן וְלֹא־תִשְׁוּוּן מִרְט
 בֵּין עֵינֵיכוֹן עַל־מִית : ב אַרְי עִם קְדִישׁ
 אֲתָה קִדְם יי אֱלֹהֶיךָ וְכָךְ אֲחִדְעִי יי לְמַהוּ לִיָּה
 לְעַם חֲבִיב מְכֹל עִמְמִיא דְעַל אִפִּי אֲרַעָא :
 ג לֹא תִיבּוֹל כָּל־דְמִרְחָק : ד דָּא
 בְּעִירָא דְמִיבְלָהוֹן חוֹרֵין אֲמִרֵין דְרַחֲלֵין וְגוֹרֵין
 דְעִירֵין

שור

דשי

תיכח אלתחורכו לכות (ספרי) : ירך תהיה בו בראשונה . מזהיכח כניסת להמיתולא מית בדיחנות ביל אמריס סמחוד ויד כלבסם
 ענו : (וי) לשברשם . (ספרי) מרט לירגליס עלא כשברגוריה : כי תשמע לאמר . סומרים כן ילאו נומר :
 בני